

Một số Mùa Đông, chuông đingo n thoìi đò dòn. Đây là văn phòng nha sìi gòi đòn

nhòc là ngày mai chòi cò hòn nha sìi đòn ‘clean’ ràng lòc 1 giò rò i.

Hình minh họa (Hình:Getty Images)

“Đò, càm òn. Nhòng chòi, làm òn cho tui làm đòng giò, đòng bòt tui chòi nghe chò.”

“Thì cò đòn đòng giò đi, khòng đòng thì cho chòi vò liòn chòi ai bòt chòi làm chi.”

Câu trò lòi hòi xòng còa ngò i đòp tui khòng hò biòt dung nhan đòng mòt ngày nòng đòp sau tuòn mòa bòo tòi bòi bòng trò nèn u ám.

Thôi kò, nòi chuyòn còng nòm bòy đòng nòi, lòi nòi khòng mòt tiòn mua vòi ngò i nòy nhòng biòt đòu là chòu là ngòc còa ngò i khòac thò sao, nèn chòi đòng bòng làm gòi cho thòm nòng.

Nhóm chung thời gian “rõa răng” bình thường chung 30 phút, thời gian chay xe chia đều năm phút, nhưng theo kiểu nói đây tính “đè dà” kia tui trả hao thêm một tiếng nữa. Thời là xin phép sập cho ra ngoài trong vòng hai tiếng.

Mang vỗ mặt vui vẻ i rỗng rỗng cõi không bỗn đau răng, nhảc đùu, sỗ mũi, đau bỗng táo bón... tui ung dung bỗng vào văn phòng nha sĩ lúc đêng hờ sập sỗ a chung mỗc 1 giờ 30. Ghi tên vào sổ xong, tui đàm mặt nhìn quanh. Bên ngoài đang ngồi sẵn. Ây dza, điều này...

Lột xong tờ báo, tui đàm mặt nhìn, sao chia thay đổi nhô nhúc nhích gì, ngồi i trờ thêm một bà bác đền theo cô cháu nhau vỗ a vào, và nhau tôi, sẵn sàng kiểm soát chia sẻ i lột.

Một giờ trôi qua, tui vỗn vỗ yên vị trí cũ. Quay sang bà thím tôi trờ cõi, tui nói một câu làm quen, “Lâu quá dì há!” - “Ah, đi bác sĩ đây mà cô.” Và có vỗ “đêc lõi nhau mỗ tõm lòng,” bà bỗn đùu kõi tui nghe chuyen đì bác sĩ phõi chia đai nhau thõ nào.

“Bác sĩ gia đình hồn tui 10 giờ. Tui tôi nỗi chia đền 10 giờ đã thay có ngồi i ngõi chia rõi. Hồn hai tiếng sau cũng chia tôi phiên. Hồi thì may cô ngồi i làm việc phía trờ cõi nói bác sĩ đang khám. Mà thõc ra có khám gì đâu, bỗi may ngồi i trờ cõi tui vỗn còn ngồi i nguyên đó,” bà tuôn một hõi.

Bà kõi tiõp, “Chia có một lõi, tui bỗn đau bao tõ mà lõi uõng phõi mỗt viên vitamin C, thõ là bỗn càu ruõt, đau không chịu nổi. Thời con đi làm vỗ, nó chia tui chay đền bác sĩ gia đình. Ngõi chia đâu 30 phút, đau quá, tui khóc luôn, năn nõi may ngồi i làm và bỗn nhân cho tui vô trõi. Hõi đêng ý đõi tui vô. Đó là lõi nhanh nhõt.”

Câu chuyen vỗi ngõi phõi nõi tõm đêng bỗi bà đêc gõi tên tôi lõi.

Nhin đêng hõi, hồn mỗt tiõng rõi i rõi, tui bỗng đền hõi, “Cô ah, sao lâu quá vỗi y cô?” - “Ah, chia vui lòng chia chút xíu, sập tõi chia rõi.”

Rồi tui cũng rủi khói văn phòng nha sĩ vui mệt hàm răng đã cạo rách lác láng đánh bóng sáng choang, nhung mệt thì còn hồn cái bánh bò mặc mệt sau hồn hai tiếng đói chì và nôn a tiếng hồn hùng.

Và leo lên xe thì Y, mệt ngái i bùn gai. Bao nhiêu bùc bùi vì chuyen mệt thui gian chì đói làm răng tui đói hót cho Y. Nghe xong, Y nói liền, “Ôi, đâu chì mình bà bù.”

Thui là Y kể chuyen Y gai điền đón bác sĩ gia đình lúy hồn khám bùn. Người phu tá bác sĩ bùo “4 giờ chiêu.” Y hoi, “Có phu i chì lâu không cô? Khoảng 6 giờ tôi còn có hồn khác.” - “Vậy sáng mai chì đón sớm đi. 9 giờ.”

Chín giờ sáng, Y đón nỗi. Phòng khám chìa mỏ cưa. Y đong chì. Gần 10 giờ, người phu tá bác sĩ đón. Y nói, “Tôi có hồn lúc 9 giờ.” - “Đây 10 giờ mỏ cưa.” - “Ôi, vậy sao cô hồn tôi 9 giờ?” - “Tôi chì muộn tui sớm.”

Cô bùn tui tức nghẹn bùi thái đói đó, nhung còn cù hối thêm mệt câu, “Vậy khi nào bác sĩ tui?” - “11 giờ.”

“Chìng lú đong chì lòn,” không thui nói thêm mệt lòn, Y bùi vùi ngay lòp tui và đói hồn sang bác sĩ Mùi tui đó.

Vì đón công ty, sau khi hối lý do vùi bùi mệt lòn đóm cùa tui, mệt anh đong nghiêp nói, “Mùi lòn đì khám bác sĩ đây là mệt ám nhogn nòn.”

Anh kùi, do ngày thui ng bùn đì làm nên anh chìn ngày Thui Bùi chì con đì bác sĩ. Phòng mỏ ch 10 giờ mỏ nhung mồi lòn đì là anh phu i đón nồi trùm giù mỏ cùa ít nhút nòn a tiếng “đì khi cùa vùa mỏ là chì y vào ghi tên liòn.”

“Rồi có phu i chì không?” - “Sao không! Tôi 12 giờ bác sĩ mồi tui,” anh trùi lùi tòn nh bù.

“Vậy ghi tên xong rồi vui chờ tôi gửi mai đến khám họ?” tui hỏi kinh ngạc. - “Đâu có. Ngày i đó chờ, tôi họ nói nếu mình vẫn mà họ kêu qua tên thì mình phai chờ i.”

“Mỗi lần đi bác sĩ gia đình khám định không bao giờ đợi ba tiếng. Khi mình không mặt mũi trong ngày i thì còn ráng chờ, chờ khi mình hay con nhau mà đang mặt mũi cám cám đến ngày i chờ thì cũng dồn nỗ lực,” anh bận đong đếm nghiệp két lục.

Tôi đi học, tui mang nhau ng câu chuyện “thôi i gian không là vàng” phòng khám bác sĩ ra và i nhau ngày i bận.

Chó K nói nhau la làng, “Thôi, nói chuyện i đây mình thấy lên tui c. Mình nói thiết, không biết khi bao giờ vô cấp cứu thì sao, chờ còn ngáp ngáp phai chờ bác sĩ gia đình thì sao nghe oái quá. Không bao giờ i vẫn cũng muộn phát bao nh.”

Chó K khen chó má chung “bao mặt” i đây n mặt trung tâm y tế. Sau khi mòn mài ngày gà ngày gột mày giặc thicc dày thì tui lột bà. Tuy nhiên, “Đó không phải là bác sĩ mà mình làm hồn nghen,” chó K tiếp. Sau khi hỏi mày câu “rất mặc cảm i” nhau “bà tui đây làm chi?” “bà bao giờ nói nghe coi,” thì vẫn bác sĩ “i” đó kêu, “Bà i đây máu rồi mang két quay tui coi.”

Ngày i con dâu nói, “Mỗi tháng cách đây hai tuần, giờ phai tháng i nua họ bác sĩ?” - “Tui không thấy két quay i đây. Cô đà a bà i tháng máu i đi,” bác sĩ “i” ra y lanh.

“Chó hiếu nái. Chó hiếu nái. Mình nói vẫn i hai đà a con mình ráng họ c làm bác sĩ, mai mặt chờ a bao nh cho má. Chó i đây bác sĩ kiếu này chờ i chờ t còn sống họ n,” chó K i c đú u ngao ngán.

Chú T. nghe mài ngày i nhao nhao khen xong, lên tiếng mặt cách bình tĩnh, “Các đây 4 năm, con gái tôi mất. Tôi đà a nó i đây bác sĩ tháng máu. Trên cái ‘form bác sĩ có ghi chờ Khán’. 5 ngày sau vẫn không nghe két quay. Con gái tôi i đi. Tôi chờ tháng con tôi vào ‘emergency’ trong khi ghi i đú u cho bác sĩ. Bác sĩ ghi i đây phòng lab. Khi đó mài báo két quay con gái tôi bao ti u đú u.”

Đi ng bờ t em chở , bác sĩ ơi!

Tác Giả: Ngức Lan/Ngứi Viứt
Thứ Năm, 28 Tháng 1 Năm 2010 11:38

Ôi, có phā i nāi niām đāi khāám bāác sāi đāâu cāng thā hay là chā có quanh khu Sāài Gāòn Nhā
thāân yāu cāa tui thāôi khāông vāy nāè, hāi bāác sāi ơi!